

ДІАГНОСТИКА РІВНІВ СФОРМОВАНOSTІ ВЛАСНОГО СТИЛЮ ВИКЛАДАННЯ МУЗИКИ В МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

УДК 371.134+371.21:78.07(045)

Юрій Найда, викладач кафедри теорії та методики мистецтв
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, здобувач Інституту мистецтв
Національного педагогічного університету
імені М.П. Драгоманова,
м. Київ

ДІАГНОСТИКА РІВНІВ СФОРМОВАНOSTІ ВЛАСНОГО СТИЛЮ ВИКЛАДАННЯ МУЗИКИ В МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

У статті освітлюється стан фахової підготовки студентів, а саме формування власного стилю викладання музики в майбутніх педагогів. Визначені критерії, показники та рівні сформованості ВСВМ.

Ключові слова: фахова підготовка, критерії, показники та рівні сформованості власного стилю викладання музики.

В статті освітлен стан професійної підготовки студентів, а именно формування власного стилю викладання музики у майбутніх педагогів. Определены критерии, показатели, и уровни сформированности ССПМ.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, критерии, показатели и уровни сформированности собственного стиля преподавания музыки.

The state of the students' trade preparation, notably formation of personal style of teaching music future pedagogues is elucidated in the article. The criteria, indexes and levels of formation of personal style of teaching music are determined.

Key words: trade preparation, criteria, indexes and levels of formation of personal style of teaching music.

Постановка проблеми. Властивий сучасному розвитку цивілізації динамізм, ставить принципово нові вимоги до фахової підготовки майбутніх педагогів. У структурі такої підготовки значне місце належить формуванню власного стилю викладання музики (ВСВМ). Ця інновація значуща, бо дає змогу розвивати кращі особистісні та фахові якості, що має велике значення на сучасному етапі розвитку вищої музичної освіти.

Практичне значення формування ВСВМ зумовлюється тим, що перед вищою школою постає завдання підготовки фахівця, який відповідав би сучасним вимогам світового рівня, являв собою зразок високих духовних і професійних переконань творчої особистості, здатної досягти вершин самореалізації. Наявність ВСВМ, як індивідуально-особистісного феномену, стає передусім засобом збагачення і розвитку особистості студента; уможливорює самореалізацію педагога у фаховій діяльності та є дієвим фактором формування творчого потенціалу суспільства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Загальнопедагогічні засади фахової підготовки педагогів розроблялись у працях таких учених як Б. Гершунського, І. Зязюна, Н. Кузьміної, О. Кучерявого, С. Омельченка, І. Підласого, В. Сластьона, С. Харченко, А. Щербакова, А. Якупова, М. Ярмаценка та інших. Різні аспекти фахової підготовки педагогів-музикантів

розроблялися в роботах таких дослідників як В. Бутенко, В. Дряпіка, Л. Коваль, А. Козир, Н. Миропольської, О. Олексюк, Г. Падалка, О. Рудницької, О. Ростовського, Н. Гуральник, О. Чурикової-Кушнір та інших. Питання стильової проблематики були предметом наукових досліджень різних учених. Так, типологія стилів поведінки, стосовно управлінської діяльності була запропонована К. Левіним; питання про функції стилю розглядалися у роботах Е. Клімова, В. Мерліна; змістовна і формальна (технічна) сторони стилю конкретизовані Г. Андрієвою; стилі педагогічної діяльності досконало аналізуються І. Зимньою, А. Марковою, А. Ніконовою; про стиль педагогічного спілкування багато можна дізнатись із робіт В. Кан-Каліка; проблема творчого стилю педагогічної діяльності розвивається в роботах В. Сластьоніна; естетичний і культурний аспект музично-стильового феномена розробляли В. Лисенкова, А. Літвінов, О. Рябініна; шляхи вдосконалення фахової підготовки студентів на засадах стильового підходу розглядали В. Буцък, І. Малашевська; питання стилевідповідності виконавської інтерпретації вивчали В. Москаленко, С. Сенков; становлення виконавського стилю – В. Антонюк, Є. Йоркіна, О. Катрич; проблему розвитку музично-стильового досвіду школярів – М. Красільнікова, О. Лобанова, Л. Школяр.

Для сучасної освіти характерним є те, що процес підготовки фахівців не завжди

ДІАГНОСТИКА РІВНІВ СФОРМОВАНOSTІ ВЛАСНОГО СТИЛЮ ВИКЛАДАННЯ МУЗИКИ В МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

узгоджується з формуванням у студентів професійних якостей та властивостей особистості. Це зумовлює **актуалізацію** гуманістичних цінностей у шкільній практиці, які уможливають максимальну індивідуалізацію навчання і виховання, створення умов для осмисленого визначення власних можливостей, що відповідно стосуються і вчителів, здатних забезпечити розв'язання такої важливої проблеми. Формування ВСВМ у студентів-музикантів є одним з **актуальних** і складних завдань педагогіки та психології вищої школи, розв'язання якого спрямоване на гармонійний розвиток особистості та вдосконалення підготовки майбутніх учителів. З **метою** виявлення проблем сучасної фахової підготовки студентів і аналізу стану ВСВМ у майбутніх учителів нами була проведена діагностика сформованості ВСВМ у сучасних умовах вищої освіти. Для досягнення мети ми поставили таке **завдання**: за визначеними критеріями, відповідними показниками встановити рівні сформованості ВСВМ у майбутніх педагогів.

Виклад основного матеріалу. Дослідження стану ВСВМ проводилося на базі факультету мистецтв Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії (ХГПА), Інституту педагогічної освіти Миколаївського державного університету ім. В.О. Сухомлинського та Інституту мистецтв Київського Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова.

Для виявлення рівнів сформованості ВСВМ у майбутніх педагогів нами було проведено констатувальний експеримент. В основу дослідно-експериментальної роботи покладено основні педагогічні принципи: об'єктивності, взаємозумовленості, розвитку, цілісності особистості та свідомості, діяльнісного підходу, зв'язку теорії з практикою та інші, які забезпечують реалізацію основних методичних прийомів педагогічного дослідження. У технології проведення констатувального експерименту враховано наступне: вихідний рівень загальномузичної підготовки студентів у довузівський період; відповідність педагогічної освіти завданням дослідження; вибір адекватної теоретичної позиції для інтерпретації досягнень; комплексний підхід до оцінки наслідків констатувального експерименту.

У ході дослідження застосовувались наступні методи: теоретичні (аналіз та синтез, абстрагування та моделювання, узагальнення педагогічного досвіду в системі вищої освіти), експериментально-емпіричні (педагогічне спостереження, бесіди, інтерв'ювання,

анкетування, експертна оцінка, педагогічний експеримент, узагальнення результатів практичної роботи).

Нами використовувалися методичні доробки з досвіду роботи педагогів-практиків у галузі вищої музично-педагогічної освіти, а також широко відомі в психології та педагогіці методики вивчення особистості. Дослідження включало аналіз навчальних планів, програмних характеристик, висновків Державної комісії, кваліфікаційних вимог до підготовки фахівців музично-педагогічних факультетів та мистецьких інститутів у системі педагогічної освіти.

У ході дослідження було: вивчено і проаналізовано понад 300 літературних джерел, 20 докторських та кандидатських дисертацій, майже 300 відгуків про музично-педагогічну діяльність випускників ХГПА; здійснені педагогічні спостереження за музично-педагогічною діяльністю більше ніж 250 студентів, 150 викладачів; проведено майже 170 спеціальних індивідуальних та групових бесід, інтерв'ю, проаналізовано понад 230 анкет; у 6 академічних групах проведені констатувальний та формульний педагогічні експерименти; здійснено математичну обробку отриманих результатів на електронно-обчислювальній техніці.

Матеріали й результати дослідження можуть бути використані в написанні методичних розробок з питань фахової підготовки студентів, застосовуватись у курсах "Методика музичного виховання" та "Методика викладання музичного інструменту". Результати нашої науково-дослідницької роботи свідчать, що діагностування сформованості ВСВМ у майбутніх педагогів-музикантів доцільно здійснювати на основі розроблених нами критеріїв, усіх компонентів, їх якісних показників, рівнів та застосованого моніторингу із застосуванням оцінювальних балів.

Будь-якому педагогічному явищу притаманні кількісна та якісна визначеність. Винайдення систем впливу на формування власного стилю викладання музики в майбутніх педагогів-музикантів у ході навчання спонукало до вироблення відповідних засобів діагностики сформованості цієї якості. Потреба в їх розробці зумовлена необхідністю своєчасного визначення стану сформованості ВСВМ у майбутніх учителів музики та важливістю коригування зовнішнього (з боку викладацького складу) і внутрішнього (з боку самих студентів) впливів на формування цієї властивості.

Виходячи з принципу діалектичного розвитку різних явищ, зокрема педагогічних, зв'язку теорії і практики, а також розглядаючи практичну

ДІАГНОСТИКА РІВНІВ СФОРМОВАНOSTІ ВЛАСНОГО СТИЛЮ ВИКЛАДАННЯ МУЗИКИ В МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

діяльність як критерій істини, ми вважаємо за необхідне визначити якісні та кількісні показники сформованості ВСВМ у студентів музично-педагогічних та мистецьких факультетів. Цей процес здійснювався в два етапи:

1. Аналіз існуючих підходів до розуміння сутності критеріїв та їх показників.

2. Безпосереднє визначення критеріїв та якісних характеристик їх показників.

Вивчення музично-педагогічної практики студентів та досвіду з прищеплення нових теоретичних знань із стильової проблематики представникам професорсько-викладацького складу, а також аналіз необхідної наукової літератури, дисертаційних досліджень надали змогу визначити основні результати сформованості ВСВМ у майбутніх педагогів, яке здійснювалося методом групових експертних оцінок. Експертами були обрані провідні викладачі кафедр музичних дисциплін.

Відбір груп експертів здійснювався в два етапи, з урахуванням вимог, що висуваються до експертів у галузі педагогіки, а саме: наявність професійної компетентності, зацікавленості, діловитості та об'єктивності. У ході першого етапу були обрані викладачі ХГПА, які займаються навчально-виховною діяльністю зі студентами. Основними ознаками для відбору експертів на цьому етапі були: а) безпосередня участь у навчально-виховному процесі; б) достатній стаж музично-педагогічної діяльності (не менше 10 років); в) наявність у кандидата в експерти авторитету досвідченого педагога в колективі. Таким чином було обрано 20 кандидатів в експерти. На другому етапі відбору, застосувавши метод самооцінки, з 20 експертів залишилось 10 осіб з найвищим ранговим положенням.

Аналіз наукової літератури, вивчення проблеми розробки критеріїв та їх показників у педагогічних та музично-педагогічних дослідженнях показали наявність декількох основних аспектів їх трактування. Так, наприклад, С. Ожегов визначає критерій як мірило оцінки, судження, а показник – як те, по чому можна судити про розвиток і хід будь-чого [5, 248]. В. Даль розглядає критерій як вірну ознаку для розпізнання істини [2, 195]. В енциклопедичному словнику в редакції А. Прохорова, під критерієм розуміється засіб судження, ознака, на основі якої робиться оцінка, визначення або класифікація будь-чого; мірило оцінки [9, 663]. “В педагогіці поняття критерію визначається значно ширше і не завжди коректно, – писав В. Полонський, – при цьому маються на увазі найрізноманітніші вимоги, яким повинен

задовольняти будь-який об'єкт. “Здоровий глузд”, “добрий смак”, “добре серце” – ось, наприклад, ті міри, критерії, з якими підходили педагоги ХІХ століття до оцінки особистості вихованця” [7, 35]. Проаналізувавши думки різних авторів, було сформульовано наступні вимоги до визначення критеріїв:

а) об'єктивність, тобто відображення ознак, які притаманні предмету, що вивчається, незалежно від свідомості і волі суб'єкту;

б) відображення суттєвих ознак предмету;

в) стійкість та постійність ознак;

г) зв'язок з цілями, завданнями, функціями та змістом конкретного музично-педагогічного дослідження.

Ю. Бабанський пропонує оцінювати педагогічні явища за декількома критеріями [6, 58 – 64]. Критерій виражає найбільш суттєву ознаку, за якою оцінюється педагогічне явище. Ступінь прояву та якісна сформованість критерію виражається певними показниками, які, своєю чергою, характеризуються низкою ознак. Виступаючи в ролі мірила, норми, критерій служить нібито ідеальним зразком, еталоном, виражає найвищий, найдосконалий рівень явища, що вивчається. Порівнюючи з ним реальні явища, можна встановити ступінь їх відповідності, наближення до норми, ідеалу. Але для цього критерій повинен бути достатньо розгорнутим, розчленованим, тобто містити в собі певні компоненти, одиниці виміру, що дозволяють “виміряти” дійсність, порівняти її з нормою. Розгорнутий критерій являє собою сукупність основних показників, які розкривають норму, вищий рівень розвитку явища, що досліджується [3, 68].

Аналіз науково-педагогічних джерел показує, що більшість науковців дотримуються думки, що питання визначення критеріїв, їх якісні і кількісні характеристики є стрижневим при вивченні педагогічних проблем. Сучасна педагогічна наука орієнтує педагогів на те, що основним критерієм виховання повинен бути рівень свідомості й активності особистості.

С. Морозов визначає критерій як ознаку, на основі якої можна визначити оцінку, порівняння реального педагогічного явища, процесу або якості з еталоном. Будучи компонентом критерію, показник виступає як конкретне й типове виявлення однієї з суттєвих сторін, за яким можна “визнати” наявність якості, зробити висновок про рівень її розвитку. У нашому випадку можна сказати, що показник виражає ступінь проявлення критерію [4, 150]. Показник має вигляд судження про наявність або відсутність, а також – про

ДІАГНОСТИКА РІВНІВ СФОРМОВАНOSTІ ВЛАСНОГО СТИЛЮ ВИКЛАДАННЯ МУЗИКИ В МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

інтенсивність проявлення певної властивості об'єкта, що емпірично безпосередньо або опосередковано спостерігається [1, 123].

Для досягнення мети ми спирались на твердження В. Чернілевського про те, що "критерії повинні розкриватись через якісні ознаки (показники), за мірою виявлення яких можна судити про більший або менший ступінь наявності даного критерію; вони повинні відбивати динаміку якості, що вивчається у часі та культурно-педагогічному просторі і, по можливості, охоплювати основні види педагогічної діяльності [8, 300]". Щоб відповідати своєму призначенню, показники повинні всебічно розкривати сутність якості, охоплювати всі основні види відповідної діяльності, характеризувати вміння і дії об'єкту, відображати досить стійкі, постійні ознаки якості, що спостерігається.

Експертам було запропоновано розглянути 25 показників сформованості (наявності) ВСВМ, серед яких вони повинні були обрати ті, що, на їхню думку, з найбільшою достовірністю свідчать про розвиненість у студентів цієї якості. До

сформованості ВСВМ у майбутніх педагогів, а також розроблено якісний ряд оцінок рівня розвитку окремого показника цієї властивості особистості студента (спираючись на традиційну п'ятибальну систему):

"5" – якщо якість відмінно розвинена, ознаки показника в студента виявляються постійно, в усіх видах навчально-виховної та самостійної музично-викладацької діяльності, підтверджуються глибокими знаннями сутності психолого-педагогічних явищ;

"4" – якість добре розвинена, ознаки показника в студента виявляються майже завжди, в більшості видів навчально-виховної та самостійної музично-викладацької діяльності;

"3" – якість розвинена недостатньо, ознаки показника виявляються періодично;

"2" – якість не розвинена, ознаки показника виявляються рідко;

"1" – якість не розвинена, ознаки показника не виявляються.

У таблиці 1 надані критерії ВСВМ та їх показники.

Таблиця 1.

Критерії та показники сформованості власного стилю викладання музики у майбутніх педагогів-музикантів

Критерії	Показники
1. Міра впливу на учнів особистості вчителя.	- психолого емоційний контакт; - вміння вчителя переконувати.
2. Рівень розвитку психолого-педагогічних якостей особистості студента.	- самостійність у професійній діяльності; - відповідальність за результати; - відношення до власної навчально-практичної діяльності; - готовність сприймати, навчатися і використовувати знання на практиці; - працездатність.
3. Ступінь теоретичної та практичної обізнаності студента (якість знань: глибина, відповідність фаху, міцність); ораторське мистецтво.	- системність музично-теоретичних знань; - вміння усвідомлювати зв'язки музично-стильових явищ (мотив); - відмінне володіння музичним інструментом; - манера висловлювати свої думки.
4. Здатність до створення власної: - музично-виконавської інтерпретації; - педагогічної інтерпретації.	- акустичне відтворення стильослухових уявлень; - навички самостійної інтерпретації музичного твору; - вміння оперувати знаннями про стиль, що притаманні різним епохам, композиторам, виконавцям, педагогам; - навички педагогічної інтерпретації, декодування нотного тексту музичного твору.
5. Яскравість індивідуальності (неповторність), іміджу.	- емоційність, зовнішній вигляд, поведінка, впевненість у собі, позитивний прояв власного стилю на акмерівні.

завдання експертів також входила розробка якісної характеристики окремого показника. У результаті проведеної роботи були визначені п'ять основних критеріїв та найбільш суттєві показники

Система основних показників, критеріїв, оцінок та рівнів сформованості ВСВМ, що розроблена в ході дисертаційного дослідження, дозволила нам спрямувати розробку засобів формування ВСВМ

ДІАГНОСТИКА РІВНІВ СФОРМОВАНOSTI ВЛАСНОГО СТИЛЮ ВИКЛАДАННЯ МУЗИКИ В МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

у майбутніх педагогів. Для з'ясування рівня сформованості ВСВМ нами було проведено констатуючий зріз серед 83 студентів старших курсів музично-педагогічних та мистецьких факультетів педагогічних навчальних закладів

середній (стильовідповідний), III рівень – високий (елітний, або акмерівень); розроблена характеристика їх розвиненості.

У таблиці 2 визначені рівні сформованості ВСВМ та надана їх характеристика.

Таблиця 2.

Рівні сформованості власного стилю викладання музики у майбутніх педагогів-музикантів

Рівні	Якісна характеристика	Бали
Низький – недостатньо-контрольований	До 30 – 40% наявності визначених компонентів. - поверховість загальномузичних та психолого-педагогічних знань; - низький рівень мотивації удосконалення фахової майстерності; - нестабільне поєднання компонентів (як комплекс не зафіксовано), стихійний, некерований, варійований, фрагментарний прояв окремих компонентів; - недостатнє володіння складовими; - неспроможність використовування компонентів в педагогічній практиці; - обмеженість та одноманітність “стильової обізнаності”; - невиразне бажання проявити свої здібності.	
Середній – стильовідповідний	41 – 70% наявність кількості компонентів. - свідомо контрольований; - недостатнє володіння компонентами; - контроль проявів в поведінці; - вміння спілкуватись; - широкий діапазон “стильової обізнаності”.	
Високий – елітний (акмерівень)	71 – 100% наявність визначених компонентів. - функціонування всього комплексу; - стабільність прояву; - віртуозне володіння компонентами; - культура спілкування; - природний вияв компонентів; - впевненість у власних діях; - багатогранна та упорядкована “стильова обізнаність”; - усвідомлене ставлення до фахового самовдосконалення; - системність психолого-педагогічних та спеціально-музичних знань; - досконале володіння педагогічною технікою.	

різних міст (Вінниця, Київ, Миколаїв, Одеса, Умань, Хмельницький).

Сформованість ВСВМ у майбутніх вчителів музики було з'ясовано їх різнорівневий характер. Використовуючи визначені показники та запропонований ряд оцінок, нами було визначено три рівні сформованості ВСВМ у майбутніх педагогів, тобто ступінь розвиненості в майбутніх учителів музики найважливіших якостей, які переконливо і достовірно свідчать про наявність ВСВМ і можуть слугувати показниками цієї властивості особистості студента.

Згідно характеристик та критеріїв оцінок нами визначені такі рівні сформованості ВСВМ у майбутніх педагогів: I рівень – низький (недостатньо-контрольований), II рівень –

Результати нашого дослідження дозволяють сформулювати основні практичні рекомендації щодо формування ВСВМ у майбутніх педагогів:

Формування ВСВМ у майбутніх педагогів в процесі навчання та практики являє собою процес спільної цілеспрямованої навчально-виховної діяльності самих студентів та їх педагогічного оточення. Основними психолого-педагогічними факторами, що впливають на ефективність формування ВСВМ у майбутніх педагогів, як показали результати дослідження, є: професійна навчально-виховна діяльність викладачів; наявність у майбутніх педагогів-музикантів стійкого прагнення музично-педагогічного самовдосконалення.

Виявлено, що формування ВСВМ у майбутніх

МУЗИЧНА ІНФОРМАЦІЯ – ДЖЕРЕЛО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ

педагогів відбувається поступово. Основними етапами цього процесу є: усвідомлення студентами необхідності наявності ВСВМ для успішної музично-педагогічної діяльності; оволодіння глибокими музичними та психолого-педагогічними знаннями; цілеспрямоване музично-педагогічне самовдосконалення.

Діагностування стану сучасної фахової підготовки майбутніх педагогів показав, що студенти мають у цілому задовільний рівень ВСВМ. Спираючись на положення психолого-педагогічної думки та результати аналізу констатувального експерименту, можна зробити **висновки** про необхідність формування ВСВМ в процесі фахової підготовки у майбутніх педагогів, оскільки ВСВМ є професійно важливою, соціально обумовленою властивістю особистості, найважливішим елементом педагогічної культури, який необхідно і можливо сформувати в процесі навчання студентів у вищому педагогічному закладі. Власний стиль викладання музики – це сукупність стійких взаємопов'язаних, взаємозумовлених, і взаєморозвиваючих якостей особистості; якісна характеристика фахової підготовки майбутніх педагогів-музикантів, яка уможливило сходження до акмерівня їх саморозвитку та

самовдосконалення професійних здібностей у галузі творчої музично-педагогічної діяльності.

1. Батыгин Г.С. Обоснование научного вывода в прикладной социологии / Г.С. Батыгин. – М.: Наука, 1986. – 271 с.
2. Даль В.И. Толковый словарь: В 4-х тт. / В.И. Даль. – М.: Рус. язык, 1991. – Т. 2. – 683 с.
3. Монахов Н.И. Изучение эффективности воспитания: теория и методика / Н.И. Монахов. – М.: Педагогика, 1981. – 144 с.
4. Морозов С.М. Развитие военно-педагогической направленности у будущих офицеров-прикордонников: дис. ... канд. пед. наук / С.М. Морозов. – Хмельницький : 1999. – 222 с.
5. Ожегов С.И. Словарь русского языка: Ок. 5700 слов / под ред. Н.Ю. Шведовой. – 20-е изд., стереотип / С.И. Ожегов. – М.: Рус. яз., 1988. – 750 с.
6. Педагогика: учебник / под ред. Ю.К. Бабанского. – М.: Педагогика, 1984. – 368 с.
7. Полонский В.М. Оценка качества научно-педагогических исследований / В.М. Полонский. – М., 1987. – С. 35.
8. Рудницька О.П. Педагогіка: загальна та мистецька: навч. посіб. / О.П. Рудницька. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2005. – 360 с.
9. Советский энциклопедический словарь / Гл. ред. А.М. Прохоров. – 4-е изд. – М.: Сов. энциклопедия, 1981. – 1600 с.

Стаття надійшла до редакції 20.03.2010

УДК 371.134:78

Людмила Ніколаєнко, викладач кафедри вокально-хорових дисциплін
та методики музичного виховання
Кіровоградського державного педагогічного університету
імені Володимира Винниченка

МУЗИЧНА ІНФОРМАЦІЯ – ДЖЕРЕЛО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ

У статті розглядається феномен “музична інформація” як навчальний матеріал у контексті джерела музично-педагогічної діяльності майбутнього вчителя музики.

Ключові слова: музична інформація, навчальний матеріал, музично-педагогічна діяльність.

В статье рассматривается феномен “музыкальная информация” как учебный материал в контексте источника музыкально-педагогической деятельности будущего учителя музыки.

Ключевые слова: музыкальная информация, учебный материал, музыкально-педагогическая деятельность.

In the article the phenomenon is examined “musical information” as educational material is in the context of source of musical pedagogical activity of future music master.

Keywords: musical information, educational material, musical pedagogical activity.

Постановка проблеми. Оскільки навчально-виховний процес, уся музично-педагогічна діяльність учителя базується не на вивченні конкретних музичних творів – носіїв музичної інформації, а здійснюється в цілеспрямованій музично-педагогічній діяльності, в системі вузівської

підготовки майбутніх учителів музики. Проблема добору музичної інформації для виконання якої необхідний певний комплекс фахових умінь, постає досить гостро.

Сучасний етап музичної освіти характеризується пошуком та впровадженням інноваційних підходів навчання, які були б